

§ 18.

Uschování a zničení spisů.

(1) Úřední spisy, nepracuje-li se o nich nebo nejsou-li přiloženy k jiným spisům, uschovávají se ve spisovně v tuhých deskách, uspořádané podle ročníků a podle čísel rejstříku neb jednacího protokolu. Spisy důvěrného jednacího protokolu třeba uschovávat zvláště.

(2) O vydávání a o odesílání spisů ze spisovny platí ustanovení § 59, odst. (8), služební

instrukce a jednacího řádu pro brigádní a divísní soudy.

(3) Referáty, nařízení, výnosy jiných úřadů a p., rejstříky, jednací protokoly a seznamy jmen není dovoleno zničit. O zničení jiných uschovaných spisů vydá nařízení podle potřeby prezident nejvyššího vojenského soudu. Bylo-li shledáno vhodným, aby byly zničeny také spisy jmenované v první větě tohoto odstavce, nutno si vyžádati rozhodnutí ministerstva národní obrany.

157.

Vládní nařízení

ze dne 30. srpna 1928,

kterým se vydává nová služební instrukce a jednací řád pro vojenské prokurátory, jejich funkcionáře a generálního vojenského prokurátora.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 495 zákona ze dne 5. července 1912, č. 131 ř. z. a zák. čl. XXXIII/1912 o vojenském trestním řádě:

Čl. I.

Pro vojenské prokurátory, pro jejich funkcionáře a pro generálního vojenského prokurátora vydává se připojená nová služební instrukce a jednací řád a nastoupí na místo všech ustanovení upravujících tuto látku.

Čl. II.

Ustanovení této služební instrukce a jednacího řádu platí, i když se pro stručnost mluví toliko o vojsku, o vojenských úřadech aneb osobách vojenských, obdobně pro četnictvo,

úřady četnické neb osoby četnictva, není-li jinak ustanoveno.

Čl. III.

Toto nařízení nabude účinnosti dne 1. ledna 1929 a provede je ministr národní obrany v dohodě s ministry vnitra a spravedlnosti.

Dr. Šrámek v. r.

Černý v. r.

Dr. Spina v. r.

Dr. Engliš v. r.

Dr. Srdínko v. r.

Novák v. r.

Udržal v. r.

Najman v. r.

Dr. Nosek v. r.

Dr. Gažík v. r.

Služební instrukce a jednací řád pro vojenské prokurátory, pro jejich funkcionáře a pro generálního vojenského prokurátora.

PRVNÍ HLAVA.

Služební instrukce pro vojenské prokurátory a pro jejich funkcionáře.

I. ODDÍL.

Všeobecná ustanovení.

§ 1.

Úloha veřejného žalobce ve vojenském trestním řízení.

(1) Vojenský prokurátor je veřejným žalobcem u divísního soudu, funkcionář vojen-

ského prokurátora u brigádního soudu. Jejich práva a povinnosti ve vojenském trestním řízení jsou upraveny vojenským trestním řádem, prováděcími nařízeními k němu [nařízením ministra zemské obrany, vnitra a spravedlnosti ze dne 23. května 1914, č. 122 ř. z., a nařízením uherského ministra zemské obrany, spravedlnosti a vnitra č. 7734/1914 H. M. (uh. zeměbr.)] a touto služební instrukcí.

(2) Vojenský prokurátor a funkcionář vojenského prokurátora shrnují se nadále v název veřejný žalobce.

§ 2.

Poměr veřejného žalobce
k soudu.

(1) K soudu a k jeho orgánům má se veřejný žalobce chovati tak, jak toho žádá vzájemná úcta a potřeba oboplné podpory ku prospěchu služby.

(2) Podáváje soudu návrhy, má veřejný žalobce pečlivě uvážiti jejich zákonitost a účelnost a vystříci se všeho, co nenáleží k podstatě věci nebo co by mohlo býti na škodu zákonitému projednání věci nebo vážnosti soudu nebo vojenskému zájmu.

(3) Při hlavních (odvolacích) přelíchcích a při veřejných seděních podle § 7, odst. (2), a § 8, odst. (1) a (2), zákona ze dne 17. října 1919, č. 562 Sb. z. a n., o podmíněném odsouzení a podmíněném propuštění, náleží veřejnému žalobci místo u stolu postaveného na pravé straně soudního stolu.

§ 3.

Zastupování.

(1) Je-li veřejný žalobce na dovolené, onemocní-li, je-li zaneprázdňen jinými úkony, nepřítomen, vyloučen z účasti v trestním řízení (§ 112 v. tr. ř.) nebo zemře-li, zastupuje ho, nenařídí-li ministerstvo národní obrany jinak, jeho náměstek a je-li jich několik, v hodnosti nejvyšší (pořadím nejstarší).

(2) Onemocní-li, zemře-li nebo je-li vyloučen z účasti v trestním řízení vojenský prokurátor, jenž nemá náměstka, oznámí to přednost divisií soudu bez prodlení ministerstvu národní obrany; vyskytnou-li se takové okolnosti u funkcionáře vojenského prokurátora, který nemá náměstka, učiní přednost brigádního soudu oznámení vojenskému prokurátoru.

§ 4.

Zásady úřadování, urychlení úředních úkonů a zacházení s obviněným a jinými osobami.

(1) O zásadách úřadování, urychlení úředních úkonů a o zacházení s obviněným a jinými osobami platí obdobně ustanovení § 1, odst. (2), § 2, § 3 a § 4, odst. (2) až (4), služební instrukce a jednacího řádu pro brigádní a divisií soudy (vládní nařízení ze dne 30. srpna 1928, č. 155 Sb. z. a n.).

(2) Při spisování rozhodnutí a obžalob musí veřejný žalobce míti zřetel k veřejné bezpečnosti, mravnosti i slušnosti. Kde tudíž jde zvláště o posouzení neuctivých, urážlivých, ne-

mravných a neslušných výroků neb o skutečnosti, které nelze blíže vylíčiti a tak dáti v širší známost bez nebezpečí pro veřejné zájmy, napoví to takovými povšechnými slovy, kterých je nutně potřebí, aby k odůvodnění rozhodnutí neb obžaloby bylo naznačeno, jak se věc udála.

(3) Propadné lhůty stanovené ve vojenském trestním řádě třeba přesně dodržovati, proto má veřejný žalobce na ně pozor míti a věsti je v evidenci.

II. ODDÍL.

Povšechná nařízení o projednání trestních
věcí.

§ 5.

U d á n í.

(1) Ústně učiněná udání proti osobám podléhající vojenské soudní pravomoci, sepíše veřejný žalobce a vyslechne proto udavatele o trestném činu, o okolnostech, za kterých byl spáchán, o poměrech známého nebo domnělého pachatele, o pŕtazích a pŕvodech prostředcích, které tu jsou, jakož i o výši škody způsobené udaným činem. Tento výslech provede takovým způsobem, aby získal žádoucí podklad pro další úřední jednání a aby co možná nebylo třeba opětného výsledku udavatelova za vyhledávacího řízení. Takový výslech nutno též provést, když udavatel osobně podá písemné udání proti osobě podléhající vojenské soudní pravomoci a okolnosti vyžadují jeho výsledku.

(2) Je-li z oznámení udavatele, jenž se osobně dostavil, zjevné, že nejde o trestný čin pŕikázaný soudem, aneb že je soudní stíhání z jiných důvodů nemožné, třeba udavatele o tom poučiti, a trvá-li na udání, do protokolu zaznamenati jak udání, tak i toto poučení; pak nutno o udání písemně rozhodnouti, aby udavatel, má-li právo stížnosti (§ 106 v. tr. ř.), mohl ho užiti.

(3) Veřejný žalobce rozhodne o udání, zvláště byla-li udaná osoba vzata do prozatímní vazby, bez jakéhokoli pŕtahu.

(4) K písemným udáním bezejmenným a písemným udáním, která učinila osoba úplně neznámá, nemá se zpravidla hleděti. Jen když taková udání trestných činů, které se nestíhají jen na žádost oprávněného, obsahují určité okolnosti, označující hodnověrně trestný čin, vyšetří veřejný žalobce tyto okolnosti. Také na pověst — ústně, písemně nebo tiskem šířenou — o trestném činu, jenž se nestíhá jen na žádost oprávněného, zavede veřejný žalobce šetření; při tom vyslechne osoby, které

šířily tu pověst, a jde za pověstí až k jejímu vzniku, aby se přesvědčil o její podstatě. V těchto případech třeba se vystříhati všeho, co by vzbuzovalo pozornost, a šetřiti co možná etí obviněných osob.

(5) Udání proti osobám a pro trestné činy, pro které veřejný žalobce není příslušný, postoupí bez průtahu příslušnému úřadu.

(6) O každém udání nutno poříditi přehled spisů; o tom, jak třeba tento přehled spisů vésti a jak v něm pokračovati, platí obdobně ustanovení obsažená v § 15 služební instrukce a jednacího řádu pro brigádní a divisní soudy. Veřejný žalobce nemusí poříditi přehled spisů, jestliže oznámení bez dalšího šetření odloží, podle § 32, první věty uschová nebo podle předchozího odstavce příslušnému úřadu postoupí, nebo když o něm zavede bez předchozího šetření soudní vyhledávací řízení nebo podá ihned obžalobu.

§ 6.

Postoupení trestního oznámení (udání) ke kázeňskému vyřízení.

Shledá-li veřejný žalobce, že se trestní věc může vyřídit kázeňsky [§ 2 v. tr. ř., § 2, odst. (1), c), zákona ze dne 4. července 1923, č. 154 Sb. z. a n., o vojenském kázeňském a kárném právu, jakož i o odnětí vojenské hodnosti a přeložení do výslužby řízením správním], nebo že čin jemu oznámený je pouze kázeňským přestupkem, postoupí nebo vrátí trestní oznámení (udání) představenému veliteli toho, na něhož oznámení bylo učiněno, a zpraví o tom soukromého žalobce nebo poškozeného, ježto jim a představenému veliteli přísluší stížnost na toto rozhodnutí (§ 138 v. tr. ř. ve znění podle čl. XXVI zákona ze dne 19. prosince 1918, č. 89 Sb. z. a n., jímž se prozatímně mění některá ustanovení vojenského trestního řádu).

§ 7.

Zproštění služby.

Veřejný žalobce navrhne představenému veliteli, má-li býti obviněný zproštěn služby nebo má-li až do konce trestního řízení meškati v sídle soudu. Témuž veliteli navrhne, má-li býti obviněný znovu do služby dosazen, což se má státi, jakmile důvody pro zproštění služby pominuly. Návrhy nutno odůvodniti.

§ 8.

Uvalení vyšetřovací vazby.

Uvalí-li veřejný žalobce na obviněného vy-

šetřovací vazbu, musí přesně dbáti ustanovení § 177, odst. 1, v. tr. ř. Rozkaz uvalující vazbu dodá bez průtahu soudu, aby jej oznámil uvězněnému (§ 178, odst. 4, v. tr. ř.). Zároveň zpraví o uvalení vazby vojenskou věznicí, uvede trestný čin obviněnému za vinu davaný a upozorní na bezpečnostní opatření, jichž je snad třeba, a není-li obviněný ještě ve věznicí, požádá představené velitelství, aby ho tam dopravilo. Není-li však obviněný vojenskou osobou v činné službě, opatří veřejný žalobce, aby obviněný byl tam dopraven policejním aneb jiným bezpečnostním úřadem, a přiloží k tomu cíli opis rozkazu o uvalení vazby. Ve zprávě o uvalení vazby zaslané vojenské věznicí oznámí veřejný žalobce též, zda vyhledávací řízení vede sám či soud.

III. ODDÍL.

Vyhledávací řízení.

A. Povšechná ustanovení.

§ 9.

Příprava vyhledávacího řízení.

(1) Veřejný žalobce připraví se důkladně ke každému vyhledávání a uváží, které skutečnosti a poměry podle zákonného pojmu trestných činů, o které jde, a podle účelu vyhledávacího řízení (§ 140 v. tr. ř.) třeba vyšetřiti, aby se vyvaroval pátrání nevhodných a k věci nepatřících a neopominul rozhodných okolností.

(2) Vyhledávací řízení se proto vztahuje, vyhýbajíc se jakékoli rozvláčnosti, jen na vyšetření skutkové podstaty, na zajištění důkazů o tom, kdo je pachatelem, a na zjištění takových skutečností, jež se snad vyskytly a navštědčují nevině nebo menší vině obviněného. Úplné objasnění, jak se věc udála, náleží do hlavního přelíčení, jemuž je vyhrazeno provedení důkazů, nemá-li vojenský trestní řád výjimek (na př. § 167, odst. 1, § 198, odst. 1, a § 199, odst. 2 a 3, v. tr. ř.).

(3) Veřejný žalobce může protokoly o ohledání, o zabavení a o prohlédání domu a osoby, sepsané od velitelství (§ 131, posl. odst., v. tr. ř.), i dříve nežli zavede vyhledávací řízení, zaslati k doplnění vyšetřujícímu soudu (§ 131, posl. odst., posl. věta, v. tr. ř.).

§ 10.

Vyloučení trestních věcí.

(1) Vyloučení některou trestní věc podle § 37, odst. 1, v. tr. ř. je nutno zvláště tehdy,

když z několika obviněných zúčastněných v jedné trestní věci jeden anebo druhý uprchl, nebo má-li se v přerušném řízení, které bylo vedeno proti několika obviněným, pokračovati jen proti jednomu nebo druhému z nich.

(2) Podati dodatečně obžalobu pro trestný čin vyloučený podle § 37, odst. 2, v. tr. ř. bude zvláště tehdy účelné, když obžalovaný byl obžaloby zproštěn nebo když nebyla vyslovena ztráta hodnosti, která je bez podmínky stanovena na vyloučení trestný čin. Kázeňské přestupky má veřejný žalobce pojmouti do vyhledávacího řízení jen v nezbytných případech, t. j. když souvisí s některým trestným činem, pro nějž zavádí vyhledávací řízení. Jinak je vyloučí a oznámí představenému veliteli obviněného (§ 6), aby je stíhal kázeňsky.

§ 11.

Zakončení vyhledávacího řízení.

Je-li dosaženo cíle vytčeného v § 140 v. tr. ř., třeba vyhledávací řízení, ať bylo konáno veřejným žalobcem anebo soudem, zakončiti a na veřejném žalobci jest, aby písemně rozhodl aneb i učinil další návrhy se stručným odůvodněním.

B. Vyhledávací řízení konané veřejným žalobcem.

§ 12.

Pokud třeba užítí ustanovení služební instrukce a jednacího řádu pro brigádní a divisní soudy.

Ve vyhledávacím řízení konaném veřejným žalobcem třeba obdobně užítí ustanovení služební instrukce a jednacího řádu pro brigádní a divisní soudy o spisování protokolů (§ 16), o dodávání rozhodnutí, opatření a pod. (§ 17), o nakládání s předměty vzatými do uschování nebo zabavenými (§ 22), o výsledku obviněného (§ 25), o výsledku svědků (§ 26), o ohledání (§§ 27 až 29), o zabavení, o domovní a osobní prohlídce (§ 30), není-li v následujících paragrafech stanoveno něco jiného.

§ 13.

Právní pomoc.

(1) Veřejný žalobce se stýká s představeným velitelstvím obviněného, s vojenskými

místními velitelstvími a s policejními a jinými bezpečnostními úřady co možná ústně (telefonicky).

(2) Obrátí-li se veřejný žalobce o některý úřední úkon zmíněný v § 142, odst. 1, v. tr. ř. k vojenskému soudu, požádá zaň zpravidla brigádní soud nejblížejší místu bydliště (pobytu) svědka, jež třeba vyslechnouti, nebo místu, kde má býti úřední úkon proveden. Kdyby však těmto místům byl nejblíže divisní soud, v jehož sídle není brigádního soudu, může býti výjimečně o právní pomoc požádán divisní soud. Je-li třeba, aby byl požádán o právní pomoc občanský trestní soud, obrátí se veřejný žalobce na okresní soud s trestní pravomocí, v jehož obvodu má býti úřední jednání provedeno.

(3) Je-li ze závažných důvodů účelné, aby úřední jednání, o jehož provedení by měl býti podle § 133, odst. 4, v. tr. ř. požádán občanský trestní soud, provedl vojenský soud, a je-li podle § 132, odst. 1, v. tr. ř. dovoleno, aby vojenský soud takový úkon provedl, třeba tento soud požádati o provedení úředního jednání.

(4) V dožádání uvede veřejný žalobce předměty, na něž se vztahuje úřední jednání, a otázky, na které má vyslychaná osoba dáti odpověď; zároveň požádá veřejný žalobce, aby výslech podle toho, co při něm vyjde najevo, byl rozšířen také na okolnosti v dožádání nedotčené, pro věc však důležité. V dožádání o výslech svědka nutno dále uvést, zda a z kterého důvodu se žádá, aby svědek vykonal přísahu (§ 199 v. tr. ř.). Žádá-li se v dožádání, aby byly provedeny ohledání, domovní nebo osobní prohlídka nebo výslech svědka, který se k hlavnímu přelíčení bezpochyby nebude moci dostaviti (§ 199, odst. 2 a 3, v. tr. ř.), třeba dožádaný soud výslovně upozorniti na ustanovení § 194, odst. 2 až 5, nebo § 203, odst. 2 a 3, a § 232, odst. 4, v. tr. ř. a uvést jména a bydliště oněch osob, které mají po zákonu právo účastniti se úředního jednání, ovšem mohou-li se tyto osoby k úkonu dostaviti, aniž se tím způsobí průtah věci.

(5) S žádostí o právní pomoc smějí trestní spisy nebo některé jejich části býti zaslány jen výjimečně, je-li znalost spisů neb jejich částí pro poskytnutí právní pomoci nezbytná. Zpravidla postačí, připojí-li se opisy částí spisů, o které jde. Zaslati trestní spisy neb jejich části není dovoleno, kdyby tím mohl býti způsoben průtah v trestním řízení. Rovněž se tak nesmí státi, jde-li o žádost za právní pomoc do ciziny.

§ 14.

O beslání, poslání nebo postavení obviněných, svědků, znalců a tlumočnicků; určení soudních svědků a důstojníků jako zapisovatelů.

(1) O obeslání (poslání) obviněných, svědků, znalců a tlumočnicků třeba se vždy postarati včas; při tom nutno mít zřetel k vzdálenosti místa pobytu obeslané osoby od sídla veřejného žalobce neb od místa, kde bude koháno úřední jednání, a dbáti, aby obeslání co možná nepřipadlo na den, který je podle náboženství obeslané osoby svátkem.

(2) Osoby, které mají býti vyslýchány v těžce trestní věci, nutno co možná obeslati na týž den.

(3) O poslání obviněných anebo svědků, náležejících k vojenským osobám v činné službě, požádá veřejný žalobce zkrátka představené velitelství té osoby, jež má býti vyslechnuta (služebním lístkem, telefonicky a p.). O poslání příslušníka četnictva jako obviněného nebo svědka, jde-li o příslušníka četnictva zařazeného ve výkonné službě, požádá veřejný žalobce takovým způsobem představené velitelství četnického oddělení; jde-li o příslušníka četnictva zařazeného u ministerstva vnitra neb u generálního velitele četnictva, obrátí se veřejný žalobce na ministerstvo vnitra; jde-li o jiné příslušníky četnictva, požádá o to veřejný žalobce velitelství jim přímo nadřízené (velitelství četnického oddělení, exponovaného četnického důstojníka, zemské četnické velitelství).

(4) O poslání vojenských osob v činné službě jakožto znalců nebo tlumočnicků, pak o určení způsobilých vojenských osob jakožto soudních svědků (§ 150 v. tr. ř. a čl. XXVII zák. č. 89/1918 Sb. z. a n.), jakož i o určení důstojníků, jichž je třeba jako zapisovatelů (§ 81, odst. 3, v. tr. ř.), požádá veřejný žalobce vojenské místní velitelství, a jde-li o pilné opatření, velitelství vojskových těles neb jiných vojenských útvarů. Za zapisovatele smějí býti vyžádáni důstojníci jen výjimečně. Jako tlumočníky určí dožádané velitelství (útvary) starší a vzdělanější poddůstojníky nebo rotmistry, výjimečně i důstojníky.

(5) O opatření znalců ve věcech vyzvědačských platí zvláštní předpisy.

(6) Nejsou-li v sídle veřejného žalobce po ruce způsobilé vojenské osoby v činné službě jakožto znalci příslušného oboru neb jakožto

tlumočníci, nutno vyžádati zpravidla znalce toho oboru nebo tlumočnický jazyka, o který jde, u občanského soudu v témž sídle.

(7) Svědky, znalce a tlumočníky, kteří ne náležejí k vojenským osobám v činné službě ani k četnictvu, třeba obeslati při nebezpečí v prodlení přímo poslem. Jinak se jim obsílka dodává poštou neb obecním (bezpečnostním) úřadem. Není-li možný tento způsob dodání nebo naráží-li na obtíže, požádá se o dodání okresní soud místa pobytu obeslané osoby pověřený trestní pravomocí.

(8) Jde-li o obeslání (poslání) příslušníka četnictva, podřízeného zemskému četnickému velitelství, v němž veřejný žalobce nemá své sídlo, obrátí se veřejný žalobce na toto velitelství.

(9) Obeslání svědků meškajících v cizím státě zprostředkuje, není-li zvláštními předpisy dovolen přímý styk s cizozemským soudem bydliště svědkova, ministerstvo národní obrany. V obou případech nemá však místa pohružka, že bude použito donucovacích prostředků, kdyby se svědek nedostavil.

(10) O postavení obviněného, který není vojenskou osobou v činné službě a bydlí na území republiky, obrátí se veřejný žalobce přímo na příslušnou četnickou stanici, jež obviněného k veřejnému žalobci postaví. Bydlí-li obviněný v obvodu státního policejního úřadu, třeba o jeho postavení požádati tento úřad. Státní policejní úřad postaví vlastními orgány obviněného k veřejnému žalobci, má-li tento žalobce sídlo v jeho obvodu. Není-li tomu tak, postará se státní policejní úřad, aby obviněný byl k veřejnému žalobci dopraven četnictvem. Proto veřejný žalobce mající sídlo mimo obvod státního policejního úřadu, který má obviněného postavit, v žádosti o to uvede, že se tento úřad bude musit dohodnouti, a to policejní ředitelství v Praze se zemským četnickým velitelstvím (eskortním oddělením), státní policejní úřady mimo obvod Prahy s nejbližším okresním četnickým velitelstvím. Obdobně se zachová veřejný žalobce, je-li nutno, aby svědek stavu občanského byl k němu postaven podle ustanovení § 185, posl. odst., v. tr. ř.

(11) Byl-li obviněný přiveden k veřejnému žalobci četníkem aneb orgánem státního policejního úřadu, nesmí býti četník nebo zmíněný orgán zadržen po dobu úředního výkonu, nýbrž musí neprodleně býti propuštěn. Dozor na osobu postavenou, je-li ho potřebí, obstará buď vězeňská stráž anebo vězeňský dozorce.

(12) Byl-li policejní (bezpečnostní) úřad požádán o postavení neposlušného svědka, třeba dožádanému úřadu prokázati dodacím lístkem, že svědek byl náležitě obeslán.

(13) V dožádání o posláni a v obsílce nutno též uvést vlastnost, v které se má obeslaný dostaviti, jakož i o čem bude vyslýchán.

(14) Svědky, kteří se dobrovolně dostavili, pak svědky a znalce, kteří, byvše obesláni, dostavili se v jinou dobu, než bylo určeno, avšak daleko bydlí, třeba co možná vyslechnouti ihned; zbytečných obsílek a opakování výslechů nutno se vystríhati úplností prvního výslechu.

(15) Odepře-li svědek, který nenáleží k vojenským osobám v činné službě, bez zákonného důvodu vydati svědeckví, obrátí se veřejný žalobce o výslech k nejbližšímu vojenskému soudu nebo k policejnímu (bezpečnostnímu) úřadu nebo k občanskému trestnímu soudu.

§ 15.

Poplatky svědků, znalců a tlumočnicků.

(1) Poplatky náležející občanským osobám (také vojenským osobám mimo činnou službu) vyslechnutým u veřejného žalobce jakožto svědci nebo znalci nebo přibráným jakožto tlumočníci vyměří orgán veřejného žalobce, který koná úřední jednání. Je-li orgán veřejného žalobce vyslán mimo sídlo svého úřadu, dá se mu potřebná záloha, aby mohl oprávněným osobám vyplatiti poplatky na místě.

(2) Příslušníci četnictva, kteří byli k veřejnému žalobci obesláni jakožto svědci, znalci nebo tlumočníci nebo k jiné účasti v trestním řízení, podávají cestovní účet četnické účtárně, na kterou jsou odkázáni, aby účet přezkoušela a zaslala veřejnému žalobci, jenž pak útraty zaplatí.

(3) Svědecké a jiné náležité poplatky vyplácí a dá si osobou mající na ně nárok potvrditi veřejný žalobce (orgán veřejného žalobce mimo sídlo svého úřadu) neb orgán kancelářské služby pověřený správou peněžní zálohy, z níž se takové poplatky vyplácejí.

(4) Na zákonnou lhůtu k uplatnění nároků na poplatky svědků, znalců a tlumočnicků nutno tyto osoby upozorniti již v obsílce.

(5) O stížnostech na určení těchto poplatků rozhoduje soud, který je nadřízen tomu soudu, u kterého je veřejný žalobce činný.

§ 16.

Výslech obviněného.

(1) Obviněného dodaného do vyšetřovací vazby vyslechně veřejný žalobce ve lhůtách označených v § 178, odst. 2, v. tr. ř., ač nebyl-li vyslechnut již dříve veřejným žalobcem nebo na jeho podnět (§ 141, odst. 2, v. tr. ř.).

(2) Je-li počet podezřelých osob dodaných do prozatímní vazby tak veliký, že vojenský prokurátor a jeho náměstkové nejsou s to, aby vyslechl všechny tyto osoby ve lhůtě v § 174, odst. 2, v. tr. ř. stanovené, požádá vojenský prokurátor přednostu příslušného soudu za výpomoc.

(3) Stěžuje-li si uvězněný obviněný na vyšetřovací vazbu, třeba spis ihned dodati divisnímu soudu.

§ 17.

Zabavení.

Žádá-li veřejný žalobce poštovní nebo telegrafní úřad neb jiný dopravní ústav za zadržení telegramů, dopisů neb jiných zásilek, označí zevrubně předměty, které mají býti zabaveny, a zároveň zpraví, bude-li třeba, telegraficky nebo telefonicky příslušný soud, aby nařídil a vykonal zabavení; v této zprávě vyličí stav věci, který je důvodem pro zabavení.

§ 18.

Nakládání s předměty vzatými do uschování (zabavenými).

Z předmětů vzatých do uschování nebo zabavených odevzdá veřejný žalobce hotové peníze, klenoty a cenné papíry k uschování v pokladně přednostovi soudu, u něhož je činný. Peněžní částky až do 500 Kč mohou však, není-li důležitá jejich totožnost, býti uschovány veřejným žalobcem samým. Veliké hotovosti může veřejný žalobce, nezáleží-li na totožnosti peněz, dáti do uschování příslušné hospodářské správě.

§ 19.

Zprávy a návrhy poškozené osoby, soukromého žalobce, obviněného a jeho obhájce.

Poškozená osoba a soukromý žalobce jsou oprávněni vyjeviti veřejnému žalobci vše, co může podporovati obžalobu. Veřejný žalobce má tudíž přijmouti takové zprávy, jakož i návrhy na vyhledávací úkony, které učiní

tyto osoby neb obviněný neb jeho obhájce, a byly-li učiněny ústně, zaznamenati je ve spise. To učiní také s rozhodnutím, a zamítl-li daný návrh, i s odůvodněním.

§ 20.

Nahlédnutí do spisů.

(1) Za vyhledávacího řízení konaného veřejným žalobcem přísluší veřejnému žalobci dovoliti, aby osoby k tomu oprávněné (§ 102 a 123 v. tr. ř.) nahlédly do spisů, a vydati jim opisy z nich. Do spisů nahlížeti nebo z nich si opatřovati opisy lze pod dozorem orgánu veřejného žalobce, který vede vyhledávání. Útraty za opis, není-li předepsáno vydání úředního opisu, hradí ten, kdo se uchází o opis.

(2) Náhradu stanoví veřejný žalobce podle služebních příjmů svobodného orgánu kancelářského, jenž opis pořídil, a podle času, jehož bylo k této práci potřebí. Takto zaplacenou náhradu nutno účtovat jakožto příjem kancelářského paušálu, byl-li opis pořizen v úředních hodinách. Jinak náleží zaplacená částka tomu, kdo práci vykonal.

(3) Trestní spisy mohou v případech zřetele hodných, nebude-li jich v nejbližší době u veřejného žalobce třeba, na žádost býti zaslány jinému veřejnému žalobci nebo vojenskému neb občanskému soudu, aby mohla strana do spisů nahlédnouti.

C. Soudní vyhledávací řízení.

§ 21.

Kdy lze přenechatí soudu vyhledávací řízení.

(1) Veřejný žalobce může přenechatí soudu vyhledávací řízení, jen má-li podstatné důvody k tomu (§ 143 v. tr. ř.). Za takové podstatné důvody třeba také pokládati, kdyby se veřejný žalobce musil podle § 142, odst. 1, v. tr. ř. při zjišťování skutkové podstaty častěji obracet na soud, anebo kdyby nastaly značné průtahy ve vyhledávacím řízení pro přetížení veřejného žalobce. Důvody, pro které vyhledávací řízení bylo přenecháno soudu, nutno ve spise zaznamenati.

(2) Vyhledávací řízení pro přečiny podle § 1 zákona ze dne 30. května 1924, č. 124 Sb. z. a n., o změně příslušnosti trestních soudů a o odpovědnosti za obsah tiskopisů ve věcech křivého obvinění, utrhaní a urážek na cti, třeba přenechatí vždycky soudu.

§ 22.

Zprávy a návrhy poškozeného, soukromého žalobce, obviněného a jeho obhájce.

Zprávy a návrhy, které učinili v soudním vyhledávání poškozený, soukromý žalobce, obviněný a jeho obhájce (§ 19), dodá veřejný žalobce bez průtahu vyšetřujícímu soudu a připojí, je-li třeba, své poznámky.

§ 23.

Nahlédnutí do spisů veřejným žalobcem.

(1) Tím, že veřejný žalobce smí podle § 146 v. tr. ř. kdykoli nahlížeti do spisů, nesmí býti trestní řízení zdržováno. Mínil-li veřejný žalobce, že jsou tu nesprávnosti nebo průtahy, dá podnět k jich odklizení (§ 147 v. tr. ř.).

(2) O zaslání spisu, dokud trestní řízení není skončeno, má veřejný žalobce požádati, jen je-li toho nevyhnutelně třeba. Je-li to nutné, vydá mu soud opisy nebo výpisy.

IV. ODDÍL.

Obžaloba.

§ 24.

Kdy, jak a proč třeba vznést obžalobu.

(1) Uvažuje o tom, má-li vznést obžalobu či vyhledávání zastaviti, neosobuje si veřejný žalobce rozhodnutí v případech pochybných a nejasných, na př., kde běží o spolehlivost svědka, o stupeň opilosti a p., a přenechá to rozhodnutí soudu. Veřejný žalobce nechť je si také vědom toho, že nevznese-li obžalobu pro ten aneb onen trestný čin, může nastati promlčení, jestliže si výslovně nevyhradil oddělené stíhání tohoto činu.

(2) Odůvodnění písemné obžaloby (§ 243 v. tr. ř.) přestane, vyhýbajíc se rozvlácnosti, na tom, že vylíčí skutkový děj krátce, ale výstižně, kladouc důraz na okolnosti, které činí zákonnou skutkovou podstatu, a skutečnosti, kterými má býti proveden důkaz v objektivním i subjektivním směru. Při tom má býti vojenský prokurátor pamětliv toho, že odůvodnění obžaloby nemá podati důkaz viny obžalovaného, nýbrž spíše zjednati osobám zúčastněným při hlavním přelíčení jasný přehled projednávaného případu v jeho objektivní i subjektivní podstatě a tím prokázati, že podání obžaloby jest ospravedlněno.

§ 25.

Kdy lze upustiti od obžaloby před hlavním přelíčením.

Veřejný žalobce může před hlavním přelíčením upustiti od obžaloby (§ 254 v. tr. ř.). To však učiní jen v případech výjimečných a zvláštního zřetele hodných a odůvodní písemně soud, u kterého se má konati hlavní přelíčení.

V. ODDÍL.

Hlavní přelíčení.

§ 26.

Kdy třeba podati návrh na vyloučení veřejnosti hlavního přelíčení.

(1) Rozhodne-li se veřejný žalobce vznést obžalobu, uváží zároveň, není-li třeba se obávat z rozprav, které se dají očekávat při hlavním přelíčení, ohrožení mravnosti, veřejného pořádku, bezpečnosti státu nebo vojenských služebních zájmů (§ 258 v. tr. ř.). Má-li za to, že tomu tak jest, učiní opatření, aby při hlavním přelíčení byl podán návrh na vyloučení veřejnosti pro celé jednání nebo pro některou část přelíčení, nebo na vydání příkazu mlčení podle § 263 v. tr. ř., ač neusnesl-li se nalézací soud na tomto opatření již z úřední povinnosti.

(2) Při hlavním přelíčení má veřejný žalobce věnovati těmto zájmům zvláštní zřetel, a kdyby se nalézací soud sám na tom neusnesl, podati závčas příslušné návrhy.

(3) Návrh na vyloučení veřejnosti pro ohrožení vojenských služebních zájmů podá žalobce zvláště tehdy, kdyby se podle předmětu obžaloby, podle zvláštnosti projednávaného případu, podle osobnosti obžalovaného, podle zvláštních časových a místních poměrů bylo třeba obávat, že by veřejností přelíčení mohla býti ohrožena vážnost velitelské moci, vojenských zařízení, nařízení a zvyklostí, nebo mohl býti poškozen smysl pro vojenskou podřízenost.

§ 27.

Kdy lze při hlavním přelíčení upustiti od obžaloby.

Užívaje práva upustiti od obžaloby při hlavním přelíčení (§ 292 v. tr. ř.), musí veřejný žalobce dbáti zvláštní opatrnosti. Důvody, z kterých by měl snad od obžaloby upustiti, zkoumá pečlivě, a to zejména tehdy,

když jednání značně pokročilo. Tak upustí zvláště po skončení průvodního řízení — nejde-li o to, že soukromý žalobce odvolal žádost za trestní stíhání — jen tehdy od obžaloby, je-li průvodním řízením nepochybně prokázána nevina nebo beztrestnost obžalovaného, kdežto, jsou-li přece nějaké pochybnosti o vině nebo nevině obžalovaného, ponechá rozhodnutí soudu.

§ 28.

Změna obžaloby.

K změně obžaloby nepotřebuje náměstek veřejného žalobce svolení svého představeného. Obžaloba nesmí však býti měněna ukvapeně a zvláště nesmí bez nutné potřeby býti činěn návrh na odročení hlavního přelíčení. Každým způsobem třeba ponechati nalézacímu soudu široké pole rozhodování.

§ 29.

Ohlášení opravných prostředků a upuštění od nich.

Náměstkové veřejného žalobce ohlásí neprodleně po vyhlášení rozsudku opravné prostředky, když toho je nutná potřeba (§ 336, odst. 2, § 359, odst. 1, v. tr. ř.), jinak se zpravidla o opravných prostředcích nevyjádří; výsledek hlavního přelíčení hlásí svému představenému, který rozhodne, má-li opravný prostředek býti ohlášen či má-li býti od něho upuštěno.

VI. ODDÍL.

Opatření po pravoplatnosti rozsudku.

§ 30.

Odklad a přerušování vykonání trestu.

(1) Rozhodnutí o odkladu a přerušování vykonání trestu třeba dodati soudu k dalšímu opatření.

(2) Žádosti za povolení odkladu nebo přerušování trestů přesahujících dobu jednoho roku, pak žádosti za povolení odkladu nebo přerušování vykonání trestů na více nežli osm neděl předloží veřejný žalobce k rozhodnutí ministerstvu národní obrany. Ve zprávě podá posudek o pozoruhodnosti žádosti, jakož i o tom, zdali a s jakou zárukou nebo za kterých jiných podmínek by bylo se zřetelem na poměry žadatele možno žádosti vyhověti. Vojenský prokurátor může v takovém případě z vážných důvodů sám povolit odklad nebo přerušování vykonání trestu jeden rok nepř-

sahujícího až do výměry mu příslušející, prve než o prosbě rozhodne ministerstvo národní obrany, a má uvést tuto okolnost ve zprávě, s kterou žádost předloží.

§ 31.

Návrhy na udělení milosti.

Podá-li veřejný žalobce návrh na udělení milosti odsouzenému (§ 425 v. tr. ř.), učiní tak u soudu, který vynesl rozsudek v první stolici. Prosí-li za milost odsouzený, vyjádří se veřejný žalobce o prosbě a odůvodní své mínění (§ 43 služební instrukce a jednacního řádu pro brigádní a divisní soudy).

VII. ODDÍL.

Řízení proti osobám nepřítomným a uprchlým.

§ 32.

Kdy třeba provést řízení.

Je-li v trestních věcech proti osobám nepřítomným neb uprchlým zjištěna již úředními úkony podle § 130, odst. 1 a 2, v. tr. ř. povaha činu a jsou-li zabezpečeny průvodní prostředky, takže netřeba doplňovati tato zjištění a zvláště není již třeba vyslyšati ani svědky ani znalce (§ 426, odst. 2, v. tr. ř.), uschová veřejný žalobce zaslané spisy až do doby, kdy se obviněný dostaví nebo bude dopaden, a zaznamená to ve spise; vždy však má veřejný žalobce o to pečovati, aby trestný čin nebyl promlčen. Je-li potřeba zajistiti nebo doplniti důkazy, zavede veřejný žalobce řízení podle § 426, odst. 1, v. tr. ř.

§ 33.

Rozhodnutí veřejného žalobce.

Jakmile veřejný žalobce skončí řízení nebo dostane spis o vyhledávacím řízení konaném soudem, rozhodne podle § 426, posl. odst., v. tr. ř., rozhodnutí ve spisech poznamená a uschová spisy u sebe až do doby, kdy se obviněný dostaví nebo bude dopaden. Byly-li spisy zaslány soudem, uvědomí jej veřejný žalobce o svém rozhodnutí podle § 426 v. tr. ř. zvláštním přípisem; spisy přiloží jen tehdy, potřebuje-li jich soud k nutným opatřením.

VIII. ODDÍL.

Dozor na veřejné žalobce.

§ 34.

Služební dozor.

(1) Všeobecný služební dozor na úřední

činnost veřejných žalobců přísluší ministerstvu národní obrany. Přímý služební dozor na funkcionáře vojenských prokurátorů mají jejich představení vojenští prokurátoři, na vojenské prokurátory generální vojenský prokurátor; generální vojenský prokurátor dohlíží také na úřední činnost funkcionářů vojenských prokurátorů.

(2) Z práva dozoru vyplývá oprávnění, dohlížeti na řádné vykonávání úředních prací, přidržovati veřejné žalobce k plnění jejich povinností a postarati se o to, aby zpozorované vady byly odklizeny, neb učiniti o tom udání úřadu povolnému k nařízení potřebných opatření.

(3) Přímý služební dozor se vykonává udílením potřebných pokynů a poučení. Úřad, kterému je svěřen dozor, může si dát předložit od jednotlivých veřejných žalobců podléhajících jeho dozoru nějaký počet spisů, aby zkoumal, jak jsou úřední práce vykonávány.

(4) Veřejní žalobci a osoby jim přidělené mají nařízení úřadů a orgánů, jimž je svěřen dozor, přesně zachovávat a jim na požádání o všech úředních věcech dати vysvětlení.

DRUHÁ HLAVA.

Jednací řád pro vojenské prokurátory a jejich funkcionáře.

I. ODDÍL.

Všeobecné pokyny, jak konati úřední práce.

§ 35.

O používání služební instrukce a jednacního řádu pro brigádní a divisní soudy.

Pro úřadování veřejných žalobců platí obdobně ustanovení služební instrukce a jednacního řádu pro brigádní a divisní soudy, pokud jde o používání Jednacního řádu branné moci (§ 46), o úpravu spisů (§ 57), o spisovou značku a jednací číslo (§ 58).

§ 36.

Úřední hodiny.

(1) Kolik hodin denně třeba ve všedních dnech úřadovati u veřejných žalobců za obyčejných poměrů [§ 2, odst. (4), služební instrukce a jednacního řádu pro brigádní a divisní soudy], určí ministerstvo národní obrany.

(2) Pro neděle, svátky a památné dni republiky Československé (§ 1, 2 zákona ze dne

3. dubna 1925, čís. 65 Sb. z. a n., o svátcích a památných dnech republiky Československé) určí vojenský prokurátor, aby střídavě vždy jeden důstojník justiční služby a jeden orgán kancelářské služby dopoledne po čas vojenským prokurátorem stanovený prodléval v jeho úřadovnách.

(3) Veřejný žalobce ustanoví po dohodě s přednostou soudu hodiny, v kterých se úřední práce konají, a může úřední hodiny rozdělit na dopoledne a odpoledne, dbaje místních poměrů. K rozvrhu úředních hodin u funkcionáře vojenského prokurátora je třeba schválení vojenského prokurátora, který se dohodne s přednostou divisního soudu.

(4) Úřední hodiny, jejich rozvrh a každou změnu v rozvrhu nutno včas na úřední tabuli u veřejného žalobce vyhlásiti a oznámiti též všem vojenským místním velitelstvím, která jsou v obvodu soudu, u kterého je veřejný žalobce činný, aby je oznámila v denním rozkaze.

(5) Podatelna (§ 37) přejímá také mimo úřední hodiny poštovní zásilky.

§ 37.

Podatelna.

(1) Všechny došlé spisy přejímá osobně kancelářský orgán veřejným žalobcem k tomu určený. Úřadovnu tohoto kancelářského orgánu nutno označiti jako podatelnu vojenského prokurátora (funkcionáře vojenského prokurátora). V podatelně se nesmí žádný spis určený pro veřejného žalobce odmítnouti nebo podateli opět vydati.

(2) Kdo v podatelně podává písemné podání pro veřejného žalobce určené, může žádati o stvrzenku. Tuto stvrzenku vydá kancelářský orgán, který podání přijal.

§ 38.

Presentační klausule.

(1) Úřední věci adresované do rukou vojenského prokurátora (funkcionáře vojenského prokurátora) neb označené jakožto důvěrné nebo tajné, které dojdou uzavřeny, nesmějí se otevřít v podatelně, nýbrž musí se odevzdati vojenskému prokurátorovi (funkcionáři vojenského prokurátora), aby je otevřel; všechna ostatní zapečetěná nebo jiným způsobem uzavřená podání otevře orgán podatelny, aniž se poruší pečeti. Není-li orgán podatelny vojenským gážistou, třeba také věci, které došly uzavřené a obsahují peníze nebo peněžní hodnotu, předložit vojenskému pro-

kurátoru (funkcionáři vojenského prokurátora), aby je otevřel. Vojenský prokurátor (funkcionář vojenského prokurátora) může uložiti důstojníku kancelářské soudní služby sobě přidělenému, aby sám otvíral důvěrné úřední spisy. Tajné otvírá vždy sám.

(2) Každý úřední spis nutno v podatelně hned, jak byl převzat, a to, žádá-li o to strana, v její přítomnosti, opatřiti presentační klausulí. Presentační klausule udává služební označení vojenského prokurátora (funkcionáře vojenského prokurátora) a datum, kdy spis došel (den a letopecet); mimo to třeba uvést počet příloh:

Vojenský prokurátor (funkcionář voj. prokurátora) v

Došlo dne 19...

Spis Příloh

(3) Presentační klausule se vytiskne razítkem; tisk razítka musí býti zřetelný. Nesmí-li býti spis v podatelně otevřen [odst. (1)], třeba presentační klausuli zatím dáti na adresní stranu obalu, jinak zpravidla uprostřed ihned pod textem došlého podání. Schází-li některá z příloh v podání uvedených, poznamená se to vedle presentační klausule. Při pilných věcech nutno v presentační klausuli uvést hodinu, kdy spis došel.

(4) Je-li den, kdy spis byl podán na poštu, z nějakého důvodu důležitý nebo může-li se státi důležitým, na př. při procesních úkonech vázaných lhůtou, třeba tento den z poštovního razítka vytištěného na obalu zaznamenati na úředním spise samém vedle presentační klausule (na př. podle poštovního razítka podáno dne 1. srpna 1929). Obal aneb jeho část s poštovním razítkem přiloží se vždy k došlému spisu, jde-li o lhůtu k opravným prostředkům. Jakmile den, kdy zásilka byla podána na poštu, byl takto na úředním spise zaznamenán neb jakmile bylo shledáno, že tento den nemá významu, uschovají se obaly spisů, které došly poštou, podle dat, nejméně po tři měsíce, leda by mimo případ dříve uvedený z jiných důvodů bylo vhodné, aby byly ponechány ve spise. Byl-li opravný prostředek podán přímo u veřejného žalobce, poznamená se vedle presentační klausule: „podáno u vojenského prokurátora (funkcionáře vojenského prokurátora) přímo,“ jestliže den, kdy podání došlo, jest za lhůtu zákonem stanovenou pro podání opravného prostředku.

(5) U úředních spisů, které otevřel sám veřejný žalobce [odst. (1)], vytiskne se presentační klausule tak, jak je na obalu, na úřední spis samý a doplní se záznamem o počtu příloh

a o tom, zda je věc pilná, nebo kdy spis byl podán na poštu.

(6) Presentační klausule na úředních spisech, které se zapisují do důvěrného jednacího protokolu, připojí se takovým způsobem, aby se obsah úředního spisu nedostal nepovolaným na vědomost.

(7) Orgán podatelny nesmí přijmouti žádné podání, jestliže ten, kdo je přinesl anebo poslal, prikazuje, aby je ne hned, nýbrž teprve v určité době nebo za jistých podmínek opatřil presentační klausulí neb odevzdal k úřednímu jednání.

§ 39.

Jednací protokoly.

(1) Nařízení a výnosy jiných úřadů, pokyny představených úřadů, dožádání a jiná podání, nevztahující se na trestní věci, které jsou nebo byly vedeny u veřejného žalobce, osobní věci mužstva veřejnému žalobci služebně přiděleného, občasně výkazy a zprávy a všechny úřední spisy správní povahy, které se nevyřizují důvěrně, zapisuje do jednacího protokolu orgán podatelny, kterému bylo svěřeno jeho vedení.

(2) Osobní věci gážístů (aspirantů), výtky, které se dávají v jednotlivých trestních věcech podle ustanovení o služebním dozoru, jakož i všechny správní věci, které se podle všeobecných předpisů nebo zvláštních pokynů vyřizují důvěrně, zapisuje vojenský prokurátor (funkcionář vojenského prokurátora) sám do důvěrného jednacího protokolu, jež sám vede; může však k tomu určití též důstojníka kancelářské soudní služby, který je mu přidělen.

(3) Číslo, pod kterým se úřední spis do jednacího (důvěrného jednacího) protokolu zapisuje, třeba zřetelným písmem nebo vtištěním razítka na úřední spis umístiti pod presentační klausulí a před ním dát značku „Čj. (Dův.).“ Číslo jdou od 1. ledna dále až k poslednímu prosinci. Jak se nakládá se spisy tajnými, ustanovuje Jednací řád branné moci.

(4) K jednacím protokolům třeba vésti abecední seznamy podle jmen účastníků nebo podle jinak vhodných hesel.

II. ODDÍL.

Rejstříky trestních oznámení.

§ 40.

Všeobecné předpisy o rejstřících.

(1) Trestní věci došlé vojenského prokurá-

tora vyjma oznámení dotčená v odst. (2) zapisují se do rejstříku O (vzor I).

(2) Trestní oznámení proti vojenským osobám nepřítomným, z počtu vzatým pro neuposlechnutí povolávacího rozkazu, zapisují se u vojenského prokurátora do rejstříku N (vzor II).

(3) Všechny trestní věci došlé funkcionáře vojenského prokurátora zapisují se do rejstříku F (vzor III).

(4) Rejstříky vede orgán podatelny podle ročníků. Rejstříky jsou důležité pro označení, uspořádání a uschování spisů a má z nich býti zřejmá činnost veřejného žalobce v jednotlivé trestní věci; rejstříky nejsou však k tomu, aby podávaly přehled všech jednotlivých úředních spisů došlých v téže trestní věci. Do rejstříku smějí býti zapisovány toliko události označené v nadpisech jednotlivých sloupců a mimo to do sloupce určeného pro poznámky taková opatření a počiny, které jsou důležité v trestním řízení nebo jichž záznam je pro trestní řízení důležitý.

(5) Rejstříky se počínají každý rok znova jedničkou; čísla jdou po sobě až do konce kalendářního roku.

(6) Byla-li nějaká věc omylem zapsána do nějakého rejstříku, třeba číslo i s ostatními zápisy k tomu se vztahujícími červenou tužkou přeškrtnouti. Měla-li se zapsati do jiného rejstříku nebo do některého z jednacích protokolů, třeba ji ihned zapsati do rejstříku neb jednacího protokolu, kam náleží; u dřívějšího zápisu nutno v sloupci pro poznámky odkázati na tento rejstřík (jednací protokol) a na číslo, pod kterým tam věc byla zapsána.

(7) Jednotlivé trestní věci se zapisují v rejstřících v tom pořadí, jak došel veřejného žalobce první spis, který se týká této věci (podání, protokol, udání atd.). Číslo, které trestní věc dostane při prvním zápisu, jmenuje se rejstříkové číslo.

(8) Zápisy do sloupců rejstříků, které zavedenou trestní věc označují (den, kdy věc došla, obviněný, trestný čin), třeba učiniti hned, jak dojde první úřední spis o této věci. Ostatní zápisy nutno učiniti během řízení, a to neprodleně, jakmile se orgánu podatelny, který rejstřík vede, dostalo bezpečným způsobem, opřeným o spisy, vědomosti o rozhodnutí neb jiné skutečnosti pro zápis důležité. Není dovoleno zápisy odložit až do úplného ukončení jednotlivé trestní věci.

(9) U vojenských gážístů a příslušníků četnictva vykoná se zápis v rubrice „Obviněný“ červeným inkoustem.

(10) Trestní věci úplně ukončené třeba na levé straně rejstříku znamením [] barvnou tužkou zvlášť označiti.

(11) Sloupce, do kterých se nic nezapíše, nutno, jakmile tato okolnost vyjde najevo, nejpozději však při zápisu, kterým se úplně ukončení trestní věci v rejstříku vyznačí, vyplniti vodorovnou čarou. Byla-li trestní věc postoupena, třeba to poznamenati v sloupci pro poznámky a uvéstí úřad, kam spisy byly zaslány.

§ 41.

Seznamy a záznamy.

(1) Ke každému rejstříku třeba vésti abecední seznam jmen, v němž se uvedou jména obviněných (osob udaných) a spisová značka věci, o kterou jde (§ 58, odst. (1), služební instrukce a jednacích řádů pro brigádní a divísní soudy, § 35). Je-li v trestní věci několik obviněných, nutno každého z nich pojmenovati do tohoto seznamu jmen. Jsou-li v trestní věci pachatelé neznámí, zapíše se do seznamu jmen jméno poškozeného (§ 104, odst. 1, v. tr. ř.), a je-li třeba, též jiné výstižné heslo.

(2) Zápis do seznamu jmen třeba spojití hned s prvním zápisem do rejstříku. Seznamy jmen nutno podle rozsahu jednotlivého rejstříku poříditi tak, aby seznam stačil na několik let; seznamy ty nesmějí býti sloučeny s rejstříkem. Jejich nápis jest: „Seznam jmen k....“. Nový svazek seznamu jmen smí býti pořízen jen na počátku roku; jakmile se počaly zápisy v novém svazku, není dovoleno zapisovati do dřívějšího svazku.

(3) Veřejný žalobce vede záznamy o soudních přelíchách a seděních, kterých se má zúčastniti, pak o lhůtách k ohlášení a provedení opravných prostředků, jakož i k odvoláním na provedené opravné prostředky obžalovaného, konečně o trestních věcech zapísaných v rejstříku O (F), v kterých bylo řízení podle § 426, posl. odst., v. tr. ř. odloženo.

III. ODDÍL.

Spisy.

§ 42.

Uschování spisů.

(1) Všechny trestní spisy skončené bez roz-

sudku, vyjímajíc ty, v kterých bylo řízení soudem zastaveno, jakož i ostatní vyřízené spisy, které zůstanou u veřejného žalobce, konečně trestní spisy, v kterých bylo řízení odloženo, uschovají se u veřejného žalobce seřaděny podle čísel rejstříku a jednacích protokolů, složeny podle ročníků ve svazky a přehledně seznamenány.

(2) Na spisovém obalu třeba uvéstí veřejného žalobce, u kterého se spisy uschovávají, pak spisovou značku, kterou spisy u veřejného žalobce dostaly, dále rok uschování, a jde-li o spisy, které podle § 43 bude lze v příslušný čas zničiti, vyznačí se též rok, kdy smějí býti zničeny. U spisů politické nebo historické důležitosti, zvláště když jde o zločiny podle zákona ze dne 19. března 1923, č. 50 Sb. z. a n., na ochranu republiky, a to podle § 1 až 3, § 4, č. 1, § 5, č. 1, § 6, č. 1 až 3, § 7 až 10, § 12, § 13, č. 1 až 3, § 15, č. 3, § 16, č. 2, § 19, č. 2, § 21, § 22 a o přečiny podle téhož zákona, a to podle § 14, č. 1, a podle č. 2, jde-li o popuzování pro národnost, § 17, § 19, č. 1, a § 23, odstavec 1, mimo to když jde o pozdvižení, vzbouření neb jiné politické zločiny, konečně u spisů, které souvisí s válečnými událostmi nebo které hledíc k osobám, jež v nich byly zúčastněny, mají význam dějinný, třeba vedle roku pro budoucí zničení dodati: „pro vojenský archiv.“ Jsou-li v uschovaném spise listiny, které by se mohly ještě hoditi k uplatnění soukromého práva, nutno to poznamenati rovněž na spisovém obalu a uvéstí pořadové číslo, u kterého jsou tyto listiny uloženy.

(3) Byly-li spisy odeslány nějakému úřadu, vloží se místo nich buď koncept nařízení o odeslání nebo zvláštní list, na němž nutno uvéstí spisovou značku, den odeslání a úřad, kterému spisy byly odeslány.

§ 43.

Zničení spisů.

(1) Zničiti třeba:

I. po 10 letech:

1. spisy, které se vztahují na trestní věci uschované u soudu, jakož i trestní oznámení, která byla odložena, aniž bylo zavedeno trestní řízení;

2. periodická podání, korespondence a jiné úřední spisy, které nejsou součástí některého trestního spisu, když není zvláštních důvodů, aby byly zachovány;

3. služební pomůcky a jiné záznamy;

II. po 20 letech:

u funkcionáře vojenského prokurátora všechny spisy o zatímním pátrání a vyhledávání i se zápisníky příslušejícími k nim;

III. po 40 letech:

u vojenského prokurátora všechny spisy o zatímním pátrání a vyhledávání i se zápisníky příslušejícími k nim;

IV. po 60 letech:

u vojenského prokurátora spisy o trestních věcech, v kterých řízení bylo odloženo a v němž již nebylo pokračováno nebo v němž jsou pachatelé neznámi.

(2) Zničení není dovoleno:

1. trestní spisy, v kterých bylo odloženo trestní oznámení pro zločin, na který je stanoven trest smrti, z důvodů uvedených v § 239, odst. 1, čís. 3 v. tr. ř., i s příslušnými zápisníky;

2. originály listin soukromoprávního obsahu ve spisech uložené;

3. úřední nařízení, výnosy a p., rejstříky, jednací protokoly a seznamy jmen.

(3) Jinak platí o zničení spisů u veřejných žalobců obdobně ustanovení § 60, odst. (6), až (13) služební instrukce a jednacího řádu pro brigádní a divisní soudy.

TŘETÍ HLAVA.

Služební instrukce a jednací řád pro generálního vojenského prokurátora.

§ 44.

Rozsah působnosti.

Rozsah působnosti generálního vojenského prokurátora jest upraven vojenským trestním řádem. Generální vojenský prokurátor jest oprávněn nahlédati do spisů všech vojenských soudů. O vykonávání tohoto práva platí obdobně ustanovení daná pro veřejné žalobce.

§ 45.

Poměr generálního vojenského prokurátora k nejvyššímu vojenskému soudu.

Při líčeních nejvyššího vojenského soudu náleží generálnímu vojenskému prokurátoru

místo u stolu postaveného vpravo od stolu soudců.

§ 46.

Kdo zastupuje generálního vojenského prokurátora.

Je-li generální vojenský prokurátor na dovolené, onemocní-li, je-li jinak zaměstnán, nepřítomen anebo vyloučen z vykonávání úřadu (§ 112 v. tr. ř.) nebo jestliže zemře, přecházejí jeho oprávnění, nezařídí-li ministerstvo národní obrany výjimečně věc jinak, na nejvyššího v hodnosti (nejstaršího pořadím) z jeho náměstků.

§ 47.

Úřadování u generálního vojenského prokurátora.

O přínosu se vede u generálního vojenského prokurátora jednací protokol, o části přínosu, kterou třeba projednati důvěrně [§ 39, odst. (2)], důvěrný jednací protokol. Jinak platí pro úřadování u generálního vojenského prokurátora ustanovení Jednacího řádu branné moci.

§ 48.

Záznam o líčeních a zasedáních nejvyššího vojenského soudu.

O ustanovených líčeních a zasedáních nejvyššího vojenského soudu vede se u generálního vojenského prokurátora záznam.

§ 49.

Uschování spisů.

Vyřízené spisy zůstávající u generálního vojenského prokurátora uschovávají se seřaděny podle pořadí čísel jednacích protokolů, složeny podle ročníků ve svazky a přehledně seznámeny.

§ 50.

Zničení spisů.

Vyřízené spisy uschované u generálního vojenského prokurátora se zničí, není-li ze zvláštních důvodů účelné je dále schovávat, po 20 letech. Nesmějí se zničiti úřední nařízení, výnosy a p., jednací protokoly a seznamy jmen, leč by ministerstvo národní obrany nařídilo je zničiti.